

Yaşasın demokratik güçlerin ortak iktidarı! Yaşasın Demokrasi Cephesi

Türkiye İşçi Partisi'nin 9 Şubat günü Ankara'da yapılan olağanüstü il temsilcileri toplantısıyla birlikte, Parti'nin tüm örgüt birimlerinde geçişimle Ekim ayından bu yana sürdürülen genel tartışmayı sonuçlandırma ve Merkez Yürütme Kurulu tarafından hazırlanan "Tek Parti, Tek Cephe" adlı belge yayımlandı. Belgede, TİP MYK'nun 2 Şubat tarihli bildirisinde yapılmış çağrıda da yer aldığı gibi, tüm demokratik güçlerin en geniş cephe ortaklığının kurulması zorunluluğu açıklandı ve böyle bir demokratik cephesinin, işbirlikçi tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerini iktidardan uzaklaştırmasını ve bunun yerine başta işçi sınıfı ve köy emekçileri olmak üzere tüm emekçilerin, ilericilerin, demokratların, yurtsözcülerini iktidarı kurmasını mümkün olduğu belirtildi.

★ TEK BİR DEMOKRASİ CEPHESİ

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde, faşizm tehlikesinin yükselmesi ve faşizme karşı mücadele ile, bu mücadele süreci içinde ve sonunda ortaya çıkacak devrimci olanakların birlikte değerlendirilmesi gerektiği belirtilerek şöyle denildi: "Demokratik güçlerin açısından temel ektiklik, kalıcı ve sürekliliği bir güç ve eylem birliğinin yaratıp, bunun demokrasi cephesini örneğinde geliştirilmesi, memleketi bir anlaşıp, antiemperyalist cephesinin oluşturulmasıdır."

İşçi sınıfının politik hareket olarak, demokratik güçlerin kitlesel öncülüğünü almasını, bu güçlerin en geniş örgütlü birliğine giden adımları gerçekleştirilmesini başarılmasını da belirlediği belgede; politik güçler dengesindeki, ilk belirtilen 1977 seçiminin öncesinde itihareti görülmeye başlanan sağa doğru kayışın bu koparılar yapılan 14 Ekim seçimleriyle ciddi boyutlara vardığı vurgulandı.

Bir demokratik cephesinin zorunluluğu "Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde daha sonra şöyle dile getirildi: "Büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin, başta AİD emperyalizmi olmak üzere emperyalist emekçilerle birlikte geliştirilmeye çalışıldığı faşist tartışmanın durdurulması, bir faşist iktidarı tekelleştirilmesi engellenmesi, tüm gerçek demokratik halklara, örgütlenmelerini kolaylaştırılması, faşizm yitken güçlerin ekonomisi ve politik egemenliklerini sona erdirmesi, tüm demokratik güçlerin en geniş cephe ortaklığının kurulmasını gerçekleştirilmesidir."

★ CEPHENİN PROGRAMI, İŞÇİ SİNFİNİN MÜTTEFLİKLERİ

Belgede daha sonra, TİP Programı, bugüne kadarki Parti belgelerini

antiemperyalist, anti-tekelci bir demokratik cephesinin iktidarı ulaştığı zaman yapılması gerekenler ve bunların ayrıntılandırılması konusunda net bir malzemeler sunduğu belirtilerek, böyle bir cephe programının esasları üzerinde duruldu. Demokratik cephesinin öncüsü ve temel gücünün işçi sınıfı olduğu belirtilen belgede, bu öncülüğün, işçi sınıfının birliği sağlanıp geliştirilmediği de başarılmasını sağlayacağı ve işçi sınıfına daha hayata bağlanmasını sağlayacağı, ancak mücadele sürecinde kazanılabileceği vurgulandı ve cephesinin işçi-köylü ittifakına dayanacağına işaret edildi.

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde daha sonra, kendiliğinden sermaye ve emekçilerin birliğiyle ekonomik yaşamda yer alan emekçi ve hizmet kesimlerinin, emekçi ve sanatkarların demokrasi cephesinin varlığına koşulları olduğu, ayrıca bir yandan tekelci sermayeye bağlı, diğer yandan da tekelci sermayeyle çelişkili bir yapıya sahip olan ve büyük bir kesimi köylü süreci içinde bulunan köylük ve orta sınıfa sahiplerinin cepheye kazanılmasını, faşizmden yana olan güçleri sınıflarına yitirmeye olacağı dile getirildi.

İktidarı ve birliğin, emperyalizme karşı bir nitelik taşıdığı, tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik egemenliklerini hedef aldığı, sosyalizme ulaşmanın olanaklarını hazırladığı, işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesinde ve sınıfların çıkarılarını geliştirmesinde önemli bir rolü olduğunu ifade edildi. Bu bağlamda, emperyalizmin sınıf mücadelesini önlememesi, işçilerin ayrılmaması, kayımlarını önlemek için mücadelelerini hedefine ulaştırmasını sonucunu doğuracağına dikkat çekildi.

★ TEK BİR DEVRİM SÜRECİ

Anti-faşist, anti-tekelci, anti-emperyalist ve anti-faşist bir cephe eylemleri demokratik güçlerin ortak iktidarı kurma niteliğindeki "Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde, bu hedef, Türkiye devrim sürecinin gelişim çabası üzerinde de özetlenmektedir.

Türkiye'de de tek ve birleşik bir devrim sürecinin söz konusu olduğuna vurgulanan belgede, bu sürecin muhtevanını belirleyen, orta sınıfa emekçileri kapsayan kapsamlı sosyal-ekonomik yapı, bu yapıya işçi sınıfı devrimci ve sosyalist hareketiyle gelen demokratik ve sosyalist hareketler, bu yapının temel çelişkili olan emek-sermaye çelişkisi ve bu devrim sürecinde işçi sınıfının öncülüğünü olduğu belirtildi.

"Bu nedenle "asıl olan - sosyalist devrim - gözden kaçırılmayan, onu başa koymak" bir bütünsel anlayışla, "asıl olan" için mücadelelerin kısmi amaçlar için mücadeleyle başlamış bile olsa alevlenebileceğini unutmamayan" bir uyanıklık ve esneklikle tarihsel görevlerin başarılabileceği belirtilen belgede, işçi sınıfının bağımsızlığını korumasını ve ömürsüz bir toplum kurma hedefini bir an bile gözden kaçırmamasını tüm sürecin başta gelen başarı givencesi olduğu vurgulandı.

★ DEVRİMÇİ BİR DEMOKRASİ İKTİDARI

Öte yandan belgede, toplumsal yapıdan çeşitli düzeylerde çelişkiler ve sorunların kaynaklandığı ve bunların çözümü kavayuturuna olanaklarının sosyalist devrimden önce de doğabileceği belirtilerek, TİP'nin, sosyalist devrimden önce tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin siyasal gücünün kırılması sonucu gerçekleştirilecek, fakat bunun sosyalist nitelik taşıyan bir iktidarı oluşturulmasını reddetmediği vurgulandı ve şöyle denildi:

"Güçleri ve devrimci bir karakter taşıyan ve sosyalist devrim için ilk evreleri katine dönüştürülecek bu birliğin, devrim sürecinin daha ileri mevzilere ulaşmasını sağlayacak gerekli olanakları haline dönüştürülmesi, bu olanakların gerçekleştirilmesini, örgütlenmesini ve bunun sağlanmasını için mücadele edilmesi, somut tarihsel koşullar ve sınıflar dengesi dikkate alınarak, Partimize özgü olacaktır."

Devrimci daha ileri ilerletilmemesiyle, anti-emperyalist, anti-tekelci, demokratik bir iktidarı emperyalizmin ve tekelci sermayenin tüm olanaklarını sonuna kadar kullanarak karşı koyacağı hatırlatılarak, programıyla, sınıf birliğiyle ve proletarya hegemonyasının sağlanmasında daha bir devrimci nitelik taşıyacak olan bu demokratik iktidarı, her devrimci sosyalist bir karaktere sahip olabileceği ve bu karakterin bir işçilik sosyalist devrim, proletaryanın devrimci iktidarı oluşturabileceği olduğu da vurgulandı. Daha sonra ise, tekelci sermayenin, bir demokratik iktidarı oluşturmasını ya da oluşturmasını önleme çabalarına rağmen, bu iktidarı kullanarak karşı koyacağı ve proletarya hegemonyasının sağlanmasında daha bir devrimci nitelik taşıyacak olan bu demokratik iktidarı, her devrimci sosyalist bir karaktere sahip olabileceği ve bu karakterin bir işçilik sosyalist devrim, proletaryanın devrimci iktidarı oluşturabileceği olduğu da vurgulandı. Daha sonra ise, tekelci sermayenin, bir demokratik iktidarı oluşturmasını ya da oluşturmasını önleme çabalarına rağmen, bu iktidarı kullanarak karşı koyacağı ve proletarya hegemonyasının sağlanmasında daha bir devrimci nitelik taşıyacak olan bu demokratik iktidarı, her devrimci sosyalist bir karaktere sahip olabileceği ve bu karakterin bir işçilik sosyalist devrim, proletaryanın devrimci iktidarı oluşturabileceği olduğu da vurgulandı.

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinin diğer güncel ve somut sorunlara ilişkin bölümlerine ilişkin haberlerimize, il sayfamızda yer alacaktır.

GÖREV BAŞINA

Emperyalizm ve uluslararası gerici, özellikle Ortadoğu'da sosyalizmin ve halkların birliği ardına gelen zaferlerine karşı anti-komünist kampanyaya hız vererek durumunu korumaya çalışıyor. Emperyalizmin hesapları ile tekelci sermayenin hesaplarının çakışması günümüz Türkiye'sinde de hızlı ve önemli gelişmeleri ortaya çıkarıyor.

14 Ekim seçimleri, MHP ve MSP destekli AP iktidarının kuruluşu ve Genel Kurmay Başkanı ile yüksek rütbeli dört komutanın muhtıra yeni bir süreci başlattı.

Bu sürecin bir yanı Demirel iktidarının bütün demokratik güçlere ve mevlilere yamın kılıcı saldırganlığıyla. Tariş saldırganlığıyla b. şırçama yapmak, daha büyük saldırılar için çok önemli bir politik mevzi kazanmak hesabına vardı ve şimdilik burada düğümledi. Gerici-faşist güçlerin hesabı apaçık ortada. Elde ettikleri sınırlı avantajı, topeyken bir saldırgan kalıcı kilmaya çalışıyorlar. Demokratik güçleri yıldırmaya, yıldırgan kaçınılmaz sonucu olan kesin yenilgiye mahkum etmek istiyorlar.

Bu saldırganı püskürtmek, faşist turmanışı durdurmak ve yenmek mümkündür. Bugün için emperyalizm ve tekelci burjuvazi kuşkusuz güçlüdür, ama asla yenilmez değildir. Faşizmi ve gericiği yenecek güç işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, tüm demokratik güçlerin birleşik cephesidir.

Demokratik güçlerinin, faşizmin ve gericiliğin güçlerine karşı mücadelesinin başarısı ve nihai zaferi de işçi sınıfının gücüne ve önderliğine sıkı sıkıya bağlıdır. Türkiye'nin bölgede ve dünyadaki gelişmelerin içinde yaşadığı özgül sınırlar belirleyici yanı da işte burada ortaya çıkmaktadır.

İşçi sınıfı bu görevin üstesinden geleceğini, önderlik görevinin gerekleri yerine getireceğini her alanda ortaya koyuyor.

Bu görevin gerektirdiği adımları aynı günlerde attı. Çok gerekli ve çok büyük kazanımlar sağlandı.

Birincisi pratikte ortaya çıktı. İşçi sınıfı Tekel'den, Ülker'den ve öteki fabrikalardan başlattığı pratikleri Tariş'te kurduğu sınıf birliklerine yükseltti. Tariş işçilerinin mücadelesi işçi sınıfının bütünü için olduğu kadar, emekçi kitleler için de yeni mücadele perspektiflerini ortaya çıkardı.

İşçi sınıfının politik hareketi aynı günlerde, gelen pratiklerin teorik çerçevesinde özetlenmesini yaptı. Türkiye İşçi Partisi, dört ay süren yoğun bir tartışma sonunda ve bütün örgütlenmelerin katkılarıyla tarihsel bir belge ortaya koydu. Merkez Yürütme Kurulu "14 Ekim seçim sonuçları ve Türkiye'nin bugünkü koşullarında, seçim sonuçları ışığında ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarımız ve önümüzdeki görevler" konulu, geniş kapsamlı tartışmanın sonuç belgesini yayınladı. "Sorunlarımızın Görevlerimiz" başlığı altında "TEK PARTİ, TEK CEPHE" adını taşıyan sonuç belgesi yalnız Türkiye İşçi Partisi'nin değil, tüm işçi sınıfının ve demokratik güçlerin önündeki görevleri belirledi.

"TEK PARTİ, TEK CEPHE", bilimsel sosyalist platformda yer alan örgütleri ve kadroları zorunda görevi, görevlerin somut hedefini gösteriyor. İşçi sınıfının ve bütün demokratik güçlerin mücadelesinin birliğiyle ve zaferi gülmeyecek tek ve güçlü komünist merkezlinin oluşturulması görevi bütün engeller aşılarak başarılmalıdır.

"TEK PARTİ, TEK CEPHE", bilimsel sosyalistlerle birlikte ilerlet, yurtsözcü, demokratik güçlerin öncelikli görevini de açıklıkla ortaya koyuyor. Demokratik güçlerin kalıcı eylem birliğini ve giderek demokrasi cephesini oluşturup yenilmez kılmak.

Türkiye'nin yaşadığı sürecin kitlenin yanı sıra, Çirkin ve kokuşmuş karşı, yamın belirleyecek yanı da bu.

Şimdi görevler bütün açıklığıyla ortada. Bu görevleri başaracak güçler belli. O halde görev başına!

Emperyalizmin tüm propagandamakesini seferber eden Başkan Jimmy Carter Olimpiyatları boykot etme konusunda yanlış bir hesap yapıp 1980 Moskova Olimpiyatları'nı kendisiyle birlikte boykot edecek 20 kadar "hiz dünya ükesini" bir araya toplamak için yubaşından bu yana bir kampanya yürüten Beyaz Saray,sonunda geçtiğimiz hafta ortalarında Uluslararası Olimpiyat Komitesinin toplantısına katılan 73 ülkenin temsilcilerinin tümünün -ABD temsilcileri de dahil olmak üzere- Moskova'ya gidilmesi kararını almalarından sonra bu kampanyaya son vermek, ya da boykot lafını unutup başka yönlere devam etmek zorunda kaldı.

CARTER'IN OLİMPİYAT OYUNU

Carter'in Olimpiyatları engellemeye oyunu suya düşerken, Sovyet emekçileri Olimpiyat ödülleri ni kendileriyle hazırlıyorlar

BYAN CARTER VE MUHAMMED ALİ

SAVAŞ ÇIKARAMAYIZ KI, NE YAPALIM!

Boykot çağrısından arındaki felâfeyi belki de en güzel tanımlayan bir Beyaz Saray görevlisi oldu. Gazetecilere şöyle diyor: "Beyaz Saray görevlisi:

"Savaş çıkaramayız, insanları bombalayamayız, öyleyse kızgınlığımızı belirtmek için modern dünya koşullarında başka ne yapabiliriz?" Boykot kampanyası sürerken, Sovyetler Birliği yöneticileri de Sovyet sporcularını her türlü spor olayına katılacaklarını açıklıyorlar, ABD'de Lake Placid'de yapılacak 1980 Kış Olimpiyatlarına gideceklerini üzerine basa basa belirtiyorlardı.

ABD Ulusal Olimpiyat Komitesi Başkanı Robert Kane ve Yardımcısı Don Miller Beyaz Saray'ın boykot çağrısına karşı çıkıyorlar, boykot yapıldığı takdirde ABD'nin Olimpiyat ilkelere ihanet ettiği suçlamasıyla karşı karşıya kalacağını söylüyorlardı. Boykot çağrısı tutmayacağı, yalnızca günümüz dünyasındaki sosyal koşulları aykırı olduğundan değil, aynı zamanda Amerikan sisteminin temel ilkelere aykırılığından da.

YA OLİMPİYAT YA NİRLAR!

ABD'nin kitle iletişim alanındaki

en büyük tekellerinden NBC (National Broadcasting Co.) daha şimdiden Olimpiyatları naklen yayınlamak için 100 milyon dolarlık yatırım yapmıştır. Olimpiyat yayınında yer alacak reklamların dakikası 190.000 dolardan satılmıştı bile. Olan bir boykot, NBC şirketine 9 milyon dolar kaybettirecekti. Levi's bluzun firması Amerikalı atlet ve yöneticileri giydirmek için 12 milyon dolar harcamıştı. Blucini Amerikalı Moskova'da Amerikan yarışma biçimlerini en güzel propagandasını yapacaklardı. Harcanan paralarından ve propagandanın vazgeçilebilir miydi? Bu ABD firmalarının dışından Batı Avrupa'dan da bir yığın firma Olimpiyat hazırlıkları için milyonlar harcamışlardı. Federal Alman Puma ve Adidas spor malzemeleri firmalarının bu işe yatırımları paranın haddi hesabı yoktu. Olimpiyatları boykot etmek bu yüzden "kar özgürlüğü" sınırlandırmak demektir! İşte Beyaz Saray'da bir akşam Moskova elçisi Tom ile konuşan Başkan Jimmy Carter bu hesaba yanıltmıştı.

Moskova Olimpiyatları, 1894 yılında modern çağın olimpiyatları başlatılan amaç ilgisiz olarak konan, "Her dört yılda bir, tüm ulusların sporcularını barın, beraberlik ve kıncı, olmayan bir biçimde yarışmalarda bir araya getirmek" çerçevesinde yapılacaktır.

Emperyalizm büyük oynuyor. Hiç yoktan bahaneler çıkarıp, durup dururken detanı, barış bir kenara itip, dünya'ya, silah tacirlerinin cebini doldurmak, tekkelci boykot sermayenin sömürü alanlarını korumak için yeni bir silahlanma yarıştı, giderek eskisinden çok daha karanlık bir soğuk savaş dönemini dayatmak kolay değil. Oyunun kuralları hep aynı. Oyun aynı oyun. Umanca aynı, bahane aynı, adları, yüzleri değişse de, aktörler aynı.

"İnsan Hakları" havariliği emperyalizminin soğuk savaş kıskırtmalarında hiçbir şekilde ihmâl etmediği istisna araçları arasında yer alıyor. Bu konuda taktik iki yönlü. Birincisi Sovyetler Birliği'ne ya da sosyalist topluluğa dahil olan ülkelerde sayıları iki elin parmaklarını geçmeyen bazı "ayrılıkçı" ya da sosyalizm aleyhtar kişileri seçerek, bu kişilerin yaşlarına karşı gelmeye kıskırtmak, bu kişilerin iyice azıtan eylemleri karşısında yasalar işleme başlamak da "İnsan hakları elden gidiyor" yaygarası kopartmak, kuşkusuz böylece de, sosyalist rejimlerde insan haklarını ulu orta çiğnediği görünüşünü vermek. İkincisi, insan hakları havariliği kışkırtma bürünerek üç-beş uyumsuzun değil, özü ve pratiğiyle büyük kitlelerin insan haklarının ayaklar altına alınması üzerine temellenen sermayeci düzenin "aybını" gözardı etmek.

Akademisyen Saharov'un sosyalizm düşmanlığı iyice azıttık, sonunda, Sovyet yasalarını yine de büyük mısamahele hareket geçirmek zorunda bırakmaksızın, emperyalist propagandanın Afganistan olaylarıyla en ist düzeye trandırdığı zamana denk düşmesini basit bir raslantı olarak görmek mümkün müdür? Soruyu olumlu yanıtlamak olanaksız. Çünkü emperyalizmin "İnsan Hakları" Sirk'i rol alan "ayrılıkçı" kişilerin hemen tümü böylesine "münasip" ve "uygun" zamanlarda "eylemlerini" iyice azıttık "sorun olmaya" caba göstermişler, çoğu zaman da bu onursuz "zamanlamada" başarılı olmuşlardır.

● Hüseyin Bay

Sirk

Sinatra, Soljenitzin, Pluç, Medvedev, Amalrik, Bukovski, Brodski de "efendilerinin" cenetinin yolunu tutmadan önce işlevlerini aynı biçimde eksiksiz yerine getirmişlerdir. Her biri ayrı ayrı emperyalizmin o günkü anti-sosyalist propagandasında ya da herhangi bir gerici politik manevrasında zavalı, ne var ki son dercede etkin birer piyon olarak kullanılmışlardır. Bahas bunlar, dan olduğu gibi bugün de kullanılmaya devam etmektedirler.

Le Monde gazetesinde, "ayrılıkçı" takımın "başeserlerini" basıp yaymasıyla ünlü bir yarıyiveli'nin, emperyalizmin adeta bir forsa gibi bulandığı ve talihiz piyonların tümünü bir arada sergileyen ilanı "Onlar usunayı reddettiler..." başlığını taşıyor. Şimdi geliniz "İnsan Hakları" Sirk'i'nin en yetenekli elemanlarından Akademisyen Saharov'un susmadığı zaman neleyer söylediklerine kulak versiniz. Nobel Barış Ödülü sahibi ünlü "İnsan Hakları" avamucunu Akademisyen Saharov her biri birbirinden imandil düşüncelerinin bazıları şöyle:

"ABD'nin bayraktar Vietnam saldırsına arka çıkarak ABD'yi Vietnam'lı yurtseverlere alah yardımında bulunan Sovyetler Birliği'ne bu yardımın vazgeçmesi için baskı yapmaya çalışarak, Şil'deki kanlı Pinochet diktatörlüğünü atlatıp, "gücümne ve rönnesans" devri olarak belamlamak, yine Amerikan hükümetinden, Sovyet uçaklarını kaçırarak bir hostes öldüren pilotları da ağız yaşalınan semiz ve hain hava korucuları baba oğul Brazizakları Sovyet adaleline teslim etmemelerini istemek, Moskova metrosuna bomba atarak karın ve çocukları öldüren tedhişçileri avamucunmaya kalkmak, Sovyetler Birliğine, sosyalist dünyaya, giderek sosyalizme maddirmek, kara çalmak için hiçbir fırsatı kaçırmamak ve bu pis ve onursuz görevi emperyalist propagandanın çıkarlarına göre ustaca zamanlamak..."

İnsan Hakları avamucunu ve "kurban" Saharov'u.

TAHRAN

Kutbizade- ABD ilişkileri

* 6 Amerikalı nasıl kaçırıldı?

Tahrân politik çevrelerinden kaynaklanan son haberlere göre, 6 Amerikalı Kanada Büyükelçiliği görevlileriyle birlikte kaçırılması, İran Dışişleri Bakanı Sadık Kutbizade'nin katli ve onayıyla hazırlanan bir plana dayanarak gerçekleştirilmiştir. Bu plan ABD'nin Tahrân Maslahatçısı ve Kutbizade'nin şahsi rehnesiz olan ve Kutbizade'nin onayıyla Washington'da bir süreli telefon bağlantısı sağlayan Leyngan aracılığıyla Amerikalılara sunulmuştur.

Tahrân politik çevrelerinde güvenilir haber kaynakları, oluşan pertak arkanı gelişimini şöyle açıklıyorlar:

ABD Büyükelçiliğinde rehine lu-

tulanlar arasındaki dört kişi son derece ezari bir biçimde ortadan kayboluyor. CIA ajanı oldukları kesinlikle bilinen Robert Anders, Henruler Schatz, Josef Stafford ve Mark Lijek isimdeki Amerikalıların kayboluşlarının ardından ezar perdesini kaldırmak için legal öğreniciler seferber oluyorlar. İran Dışişleri Bakanının onayıyla Kanada Büyükelçiliğine sığınan CIA ajanlarının ise kaçırılmasından ve dolayısıyla kendisi ile ABD arasındaki ilişki için bir yitilme çöküntüsünden korkan Kutbizade son derece telaşlanıyor. Ve adı geçen dört CIA ajanıyla, K. Stafford ve C. Lijek adlı iki görevli eşinin İran'dan kaçırılmasında yardım edenliğini Leyngan aracılığıyla Amerikalılara bildiriyor. Böylece Kanada Büyükelçiliği görevlisi Tahrân'dan ayrılmak pasaportu-

n Kutbizade'nin emriyle istinkörü volkanıyor.

Bu haberler, Kutbizade'nin altı CIA ajanının İran'dan kaçırılmasında gösterdiği tepki ve protestonun, olayın içindeki rolünü gizlemeye yönelik teşviti bir tutum olduğunu ortaya koyuyor. Kutbizade iyi biliyor olmalı ki, kendisinin Amerikalılara gizli üyeleri ortaya çıkarsa, yalnızca kızgın öğrencilerin değil, tüm İran toplumunun öfkelerini hedef olarak ve politik kariyeri ile birlikte, daha önemli şeyler de yitirecekti.

Ote yandan Beni Sadr'ın İran devlet başkanına seçilmesinden ABD yönetimi tarafından serinleceği umulan İran'da Washington'un, Beni Sadr'ın Amerika'nın kapıda olduğu, köhünüsü yeniden ulaşmasına yardım olacağını umduğu haber veriyor. Beni Sadr'ın Humeyni'nin tam kontrolü altında bulunduğu son zamanlarda ABD ile yakınlaşma yönünde adım atmayacağı, ancak ABD'nin bir süre sonra Humeyni'nin İran sınırlarından çekilmesini beklediği bildiriliyor. İran Kurultay Demokrat Partisi yöneticileri tarafından yapılan bir açıklamada, Beni Sadr'ın ABD ile ilişkilerini İran Merkez Bankası Başkanı Ali Rıza Nobari'nin sağladığı bildirildi.

1971-1973 yıllarında Stanford Üniversitesi'nde öğrenim gören Nobari, Paftik Anırtıma Merkezinde çalışan ve CIA'da görevli Lenny Sicelle dostluk ilişkileri bulmuyor. Nobari'nin eşinin imdi de Stanford'da kaldığı bildiriliyor.

YURUYUS

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. Başm. İHAT ERGİN • Genel Yayın Yönetmeni: Zeki RİJİC • Yazı İşleri Müdürü: Neset KOCA-BİTHOĞLU • Teknik Sorumlular: Sümit ARTANLI • Yönetim Kurulu: Sali Kökçay - ANKARA Tel: 17 45 21 • İstanbul: Sümit İnyerici Cad. 21/1 - Çarşıbaşı - İSTANBUL Tel: 24 33 67 • Avrupa Temsilcisi: İnter-Türk A.Ş. Akanta 12/2 Square Wiber - 1049 Brussels BELGIKA, Tel: 230 34 72 • İlan Koşulları: Arka kapak renkli 72.500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18.000 TL, İç sayfalar siyah beyaz 200 TL. • Bakış: Daily News Web Ofset Tesisleri

• Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL, • Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM, • Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM, • Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

• Gönderme adresi: TÜRKİYE: YURUYUS DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100254 • AVRUPA: Info-Türk banka hesabı: İHL 210 0148734-02 Brüksel - BELGIKA